

i Loven; at Søptimesteren ligesvem var en Commandeur; det vilde staae aldeles til Ministere at tage en Mand ud dertil, og hvis han fandt ham egnet dertil og ingen Anden egnet til at forestaae denne Post, da at lade ham blive i den. Jeg seer altsaa ikke, at der ved en saadan Ordning, som af mig paapeget, vilde kunne tabes Noget men tværtimod vindes. Ved Ordningen isølge Lovudkastet fremkalder man, synes mig, netop det, der fra Marinens Side i saa høi Grad er fremhævet som Grund til ikke at komme i for nær Berøring med Landartilleriet. Naar man saaledes tager to Mænd ud af Søofficerscorpset og sætter dem i Spidsen for Søartilleriet, saa vilde de ikke have saa megen Dvælse i at fare, som man maatte ønske, og det forekommer mig, at saa vil det skrives, ligesvem at lægge Artilleriet og dets Construction over til Landartilleriet, slet ikke være saa langt. Jeg skal tillade mig meget varmt at anbefale, at disse Mænd, som her i Lovforslaget ere tagne ud til Tøimester og Underføimester, ved den endelige Vedtagelse af Loven blive to Mænd, som ligesvem udtages af Søofficerscorpset.

Med Hensyn til de øvrige Forandringer, der ere foretagne i Lovudkastet, siden det blev vedtaget her i forrige Session, har jeg, hvad jeg allerede har udtalt, ikke nogen væsentlig Indvending at gjøre. Jeg vil derimod tillade mig at omtale endnu et Punkt, hvorved jeg allerede i forrige Session, og navnlig ogsaa nu ved at see Lovforslaget, er kommen til at troe, at der maa være en ønskelig Forandring at gjøre. Efter Lovforslaget skal der i Spidsen for Marinen staae to Mænd: en Chef for Søofficerscorpset og en Chef for Drlogsværftet. Jeg veed meget godt, at det fra flere Sider er blevet udtalt, at man i Valget til en Chef for Drlogsværftet burde være aldeles ubunden, fordi ikke Enhver egne sig til at udfylde denne Post; men paa den anden Side forekommer det mig, at de Pligter, som paahvile Chefen for Søofficerscorpset, ere forholdsviis saa ubetydelige, at jeg ikke seer, hvorfor ikke Chefen

for Drlogsværftet tillige skulde kunne udfylde Posten som Chef for Søofficerscorpset. Chefen for Drlogsværftet har, maae vi erindre, foruden den egentlige Bestyrelse af Værftet Commandoen over Corpserne, det vil sige Artillericorpset og Matroscorpset, og det forekommer mig, at har han Commandoen over dem, kan han ligesaavel have den over Søofficerscorpset. Det forekommer mig, at det vilde være en stor Binding for Marinen, om man ved den kunde opnaae den Ordning, som ganske sikkert har været ønsket ved Landhæren, men som man paa Grund af Landets særegne Beskaffenhed og, troer jeg, tillige af constitutionelle Hensyn ikke har troet at kunne foreslaae, den nemlig, at der istedetfor to commanderende Generaler kun blev een. Men hvad der maatte tale imod en saadan Ordning ved Landhæren, forekommer mig slet ikke at kunne tale imod den ved Flaaden, og jeg kan ikke troe Andet, end at, naar der ved Flaaden kunde blive indført en saadan Ordning, vilde det være særdeles ønskeligt at indføre den; saa at der altsaa blev en Chef for Søværnet, der tillige var Chef for Drlogsværftet.

Berg: Jeg er enig med de foregaaende Talere i, at det er nødvendigt at faae en fastere Ordning for vort Søværn, end vi for Tiden have, og at det derfor er heldigt, hvad iøvrigt er en Selvfølge, at Lovudkastet er fremkommet. Men jeg kan ikke ganske dele den Roes for nær Tilslutning til det, Folkethinget ifjor vedtog, den Roes, som af de ærede Talere nys er bragt den høitagtede Minister. Det turde maaskee være muligt, at den høitagtede Minister i sit Udkast med Hensyn til den egentlig væsentlige Uoverensstemmelse mellem hans høitagtede Formand og Udvalget ifjor staaer sin høitæredede Formand langt nærmere end han staaer Folkethingets Udvalg. Lovudkastet er i det Hele taget en gammel Bekjendt af os, og da jeg tør antage, det nærmere vil blive prøvet af et Udvalg ogsaa iaar, skal jeg kun henholde mig til visse bestemte Punkter,